

KAPINAN

AIKANA PAINETUT

SUOMEN ASETUSKOKOELMAN

NUMEROT 10—33

ILMESTYNEET 28 P. TAMMIKUUTA—26 P. HELMIKUUTA VALISENA AIKANA

HELSINGISSÄ 1918

SUOMEN SENAATIN KIRJAPAINOSSA

SISÄLLYS:

	N:o	Sivu
Suomen vallankumousohallitus	10	1
Kansanvaltuuskunnan julistus	"	3
Laki torpparien, lampuotien ja mäkitupaisten julistamisesta riippumattomiksi	11	1
Väliaikainen Laki velvollisuutensa laiminlyönteiden pankkien tehtävien hoitamisesta	"	3
Laki elintarvelautakuntien oikeuksien laajentamisesta	"	5
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viljan takavarikoimisesta	"	7
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viljan puimisesta	12	1
Väliaikainen laki Vallankumousoikeuksista	13	1
Laki korvauksen suorittamisesta työntekijöille , vallankumousoloista johtuneiden työnseisausten ajalta	14	1
Laki 30. 1. 1865 annetun Palkkaussäännön kumoamisesta	15	1
Laki kunnallisen tuloveron huojennuksesta	"	2
Laki kuolemanrangaistuksen poistamisesta	"	4
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös Punaisesta Kaartista	16	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys elintarvevarastojen uuden tarkastuksen toi- mittamisesta	"	2
Asetus Vallankumousoikeuksista 1. 2. 1918 annetun väliaikaisen lain soveltamisesta	17	1
Laki pankkien tehtävien hoitamisesta vallankumousaikana	18	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys vastavallankumouksellisten sanomalehtien tois- taiseksi lakkauttamisesta	19	1
Laki painoasioita koskevan asetuksen kumoamista	"	3
Laki naisen oikeudesta päästä valtion ja kunnan virkoihin ja toimeen	"	4
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys uuden kunnallistaksoituksen toimeenpää- työnsä	"	5
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys, koskeva suurten tulojen veron maksuunpanoa	"	5
Laki kirkollisiin tarkoituksiin menevien varojen ja maksujen lakkauttamisesta	20	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys, koskeva Vallankumousoikeuksien jäsenten ja virkaikojen sekä yleisten syyttäjien ja puolustajain palkanmaksua ynnä muita Vallankumousoikeuksien menoja	"	3
Laki sisähallinnon väliaikaisesta järjestämisestä	21	1
Laki Suomen Punaisen Kaartin palkkauksesta	22	1
Asetus rautatiehallinnon väliaikaisesta järjestämisestä	"	3
Laki säästöpankkien oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa	"	6
Asetus Suomen Pankin oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa	"	8
Laki erinäisten virkamiesten ja toimihenkilöiden eroittamisesta ja toimeenottami- sesta vallankumouksen jälkeen	23	1
Laki omaisuuden siirtämisestä ulkomaille	"	3
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys erinäisten postimaksujen korottamisesta	24	1
Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa	25	1
Laki asunto- ja liikehuoneeverosta kaupungissa	"	7

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa.
» 7. Laki asunto- ja liikehuoneverosta kaupungissa.
» 10. Väliaikainen laki kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunnista.
-

Laki

tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa.

Annettu Helsingissä, 6 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään:

1 §.

Jokaisen kunnalle verovelvollisen, kansalaisoikeuteen katsomatta, jota edellisen vuoden taksoituksessa on verotettu vähintään kolmentuhannen markan tuloista tai jonka tulot taksoitettavalta ajalta ovat nousseet mainittuun määrään, tulee taksoituslautakunnalle, tämän määrämän ja kunnallisista kuulutuksista säädetyllä tavalla ilmoittaman ajan kuluessa antaa Kansanvaltuuskunnan sitä varten vahvistamain kaavakeiden mukaan tehty ilmoitus tuloistansa verotettavalta vuodelta. Kunnan hallinnolla on oikeus määrätä alhaisemmaksikin, ei kuitenkaan 2,000 markkaa alemmaksi, se raja, jota korkeampain tulojen saajat ovat velvolliset tekemään ilmoituksen tuloistaan.

2 §.

Verovelvollinen olkoon tekemänsä ilmoituksen lisäksi velvollinen antamaan taksoituslautakunnalle tämän vaatimia verotusta varten tarpeellisia tietoja ja täydennystietoja.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun erityisiä syitä ilmenee, vaatia vero-ilmoitusta sellaiseltakin kunnan verovelvolliselta, johon yleinen vero-ilmoitusvelvollisuus ei ulotu.

Sitä paitsi on jokainen kunnan verovelvollinen, sellainenkin, jota pakollinen ilmoitusvelvollisuus ei koske, oikeutettu antamaan tietoja tuloistaan taksoituslautakunnalle.

Tämän pykälän 1 ja 2 mom:ssa mainittu ilmoitus on annettava viikon kuluessa siitä, kun sellaista on todistettavasti verovelvolliselta vaadittu.

3 §.

Verovelvollisen on, sikäli kuin on kysymys ainoastaan arvioimalla selville saatavasta tulosta, sallittava vero-ilmoituksessaan tulon tarkalleen ilmoittamisen asemasta esittää ne tiedot, joita taksoituslautakunta niiden arvioimiseen tarvitsee.

4 §.

Osakeyhtiö, äänetön yhtiö ja osuuskunta sekä avoin yhtiö ja muut elinkeinonharjoittajat, sikäli kuin ne voimassa olevan lain mukaan ovat kirjanpitovelvollisia, jättäkööt vuosittain taksoituslautakunnalle vuositilinpäätöksensä.

Yhtiöt, osuuskunnat ja taloudelliset yhdistykset jättäkööt samalla taksoituslautakunnalle tilintarkastajain kertomukset sekä tilinpäätöksen vahvistamista koskevat vuosikokousten päätökset.

5 §.

Taksoituslautakunnan määräyksestä on verovelvollisen viikon kuluessa, saatuaan siitä todisteellisen tiedon, lautakunnan nähtäväksi ja tutkittavaksi esitettävä talous- ja liikekirjansa, inventtauluettelonsa, sopimukset, velkasitoumukset, korkokuitit ja muut hänen hallussaan olevat asiakirjat, jotka voivat olla apuna taksoitettavan tulon selville saamiseksi.

Jos taksoituksesta on valitettu ja tutkijalautakunta maalla tai tarkastuslautakunta kaupungissa havaitsee tehdyistä ilmoituksista tahi esitetyistä asiakirjoista ilmeisesti käyvän selville, että niiden kautta on

tarkoitettu vähentää verotettavaa tuloa, on tutkija- tai tarkastuslautakunta oikeutettu inventtausluettelon mukaan toimittamaan verovelvollisen omaisuuden tarkastuksen sekä suorittamaan kirjanpitokirjojen tahi muiden tarpeelliseksi katsottujen asiakirjain tarkailun.

Verovelvollisen pyynnöstä voi taksoituslautakunta harkintansa mukaan myöntää pitennetyn määräajan 1 §:ssä, 2 §:n 1 ja 2 momentissa sekä tämän pykälän 1 momentissa mainittujen ilmoitusten ja asiakirjojen antamiseen.

6 §.

Edellä mainittuja ilmoituksia ja asiakirjoja älköön jätettävä nähtäväksi muille, kuin taksoituslautakunnan jäsenille sekä, jos taksoituksesta valitetaan, niille, joiden tutkittava valitus on.

7 §.

Alaikäisten ja muiden holhouksen alaisten henkilöiden sekä yhtiöiden, osuuskuntien, taloudellisten yhdistysten ja muiden juriidisten henkilöiden vero-ilmoitukset ovat heidän laillisten edusmiestensä tai edustajainsa annettavat.

Vero-ilmoitukset ja tämän lain mukaan tarkastettavat asiakirjat voidaan taksoituslautakunnalle jättää valtuutetun asiamiehen kautta tai sisäänkirjoitettuna postin kautta.

Kuolinpesän puolesta on ilmoitusvelvollinen se, jonka hallussa pesä on, tai, jos pesä on jaettu, se, jonka hallussa pesä jakotilaisuudessa oli. Ellei perunkirjoitusta ole pidetty, on ilmoitusvelvollinen se, jonka on lain mukaan perunkirjoituksesta huolehdittava.

8 §.

Sen, joka ei anna hänelle kuuluvaa vero-ilmoitusta tai 2 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja tietoja tai taksoitusviranomaiselle toimita 4 ja 5 §:ssä mainittuja asiakirjoja säädetyn määräajan kuluessa, tulee suorittaa hänelle lopullisesti määrätyn veron lisäksi 25 % siitä.

Sen, joka ei anna vero-ilmoitusta tai edellisessä kohdassa mainittuja asiakirjoja tai tietoja viimeistään viikon kuluessa hänelle todistet-

tavasti toimitetun erityisen kehoituksenkaan jälkeen, on tämän lisäksi vielä suoritettava 50 %:n veronkorotus, ja menettäköön hän sen lisäksi valitusoikeutensa, mikäli taksoitetun tulon määrään tulee, ellei voi näyttää hyväksyttävää estettä.

9 §.

Jos verovelvollisella kolmen lähinnä edellisen vuoden aikana on ollut verotettava tuloerä, jota ei aikaisemmin ole veroäyryjä asetettaessa ilmoitettu tai arvioitu, otettakoon sekin tuloja ilmoitettaessa ja veroäyryjä pantaessa huomioon.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun sen tietoon tulee, että verovelvollisen tuloista on vuosilta 1915 ja 1916 jäänyt taksoittamatta vähintään 10 % taksoitettavista tuloista, vuonna 1918 toimitettavassa taksoituksessa verottaa verovelvollista täten taksoittamatta jääneestä tulosta mainittujen vuosien tuloja taksoitettaessa voimassa olleiden perusteiden mukaan.

Edellisessä kohdassa mainittua jälkitaksoitusta ei saa toimittaa, jos verovelvollisen verotettavat tulot eivät ole nousseet yli 15,000 markan vuodessa.

Jos taksoituslautakunta on toimittanut jälkitaksoituksen 1915 ja 1916 vuosien tuloista, on taksoituksesta todistettavasti verovelvolliselle ilmoitettava yhden viikon kuluessa taksoituksen päättymisestä.

Jos verovelvollinen on kuollut, kohdistetaan jälkitaksoitus kuolinpesään, joka vastaa siitä vain pesän varoilla. Jos pesä on jaettu, älköön osakkaalle asetettako suurempaa osaa tällaisesta jälkiverosta, kuin mikä vastaa hänen osuuttaan pesässä.

Jälkitaksoitusta tämän pykälän 1 mom:in mukaan älköön toimitettako myöhemmin kuin kolmentena vuonna siitä, jolloin tulo olisi ollut taksoitettava.

10 §.

Jos tämän lain 4 §:ssä mainittujen verovelvollisten tilivuosi ei lankea yhteen kalenterivuoden kanssa, on niiden tehtävä vero-ilmoitus ja esitettävä sanotussa pykälässä mainittu selvitys siltä tilivuodelta, joka on päättynyt lähinnä ennen sen vuoden loppua, jolta taksoitus toimitetaan.

11 §.

Sen seikan estämättä, ettei ilmoitusta tuloista ole jätetty, sekä harkitsemalla, missä määrin niistä tehty ilmoitus voidaan panna taksoituksen perusteeksi, on taksoituslautakunnan määrättävä verotettavat tulot.

Jollei taksoituslautakunta ota tehtyä ilmoitusta taksoituksen perusteeksi, on syyt vero-ilmoituksesta poikkeamiseen merkittävä pöytäkirjaan ja vaadittaessa ilmoitettava verovelvolliselle.

Taksoituslautakunta on oikeutettu taksoituksen toimittamista varten jakautumaan jaostoihin, joissa kussakin tulee olla vähintään viisi jäsentä.

12 §.

Jokainen, joka haluaa saada selvitystä ilmoittamisvelvollisuudestaan tai sen tavasta, olkoon oikeutettu ohjeiden saamista varten kääntymään taksoituslautakunnan sitä varten valitseman henkilön puoleen.

13 §.

Ilmoituskaavakkeita on kunnan toimesta ja kustannuksella pidettävä verovelvollisten maksuttomasti saatavina taksoituslautakunnan määräämissä paikoissa.

14 §.

Ilmoituskaavakkeiden tulee sisältää:

- a) verovelvollisen nimi, ammatti tai toimi, asunto ja osoite;
- b) eritelty tiedonanto verovelvollisen tuloista, huomioonottaen myös omavaraistaloudesta saadut luontaisedut;
- c) eritelty tiedonanto siitä, mitä verotettavista tuloista lain mukaan vaaditaan vähennettäväksi;
- d) kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus siitä, että tiedot ovat oikeat ja tehdyt parhaan harkinnan ja vakaumuksen mukaan.

15 §.

Tämän lain 1 pykälässä mainittu ilmoitus on jätettävä taksoituslautakunnalle tai sen määräämille henkilöille.

Muut tämän lain mukaan annettavat ilmoitukset ja asiakirjat on annettava taksoituslautakunnalle.

Jättämästään vero-ilmoituksesta on verovelvollinen oikeutettu saamaan todistuksen.

16 §.

Tämän lain 1 pykälän mukaan annettavassa kuulutuksessa siitä, minkä ajan kuluessa tulojen ilmoitukset on annettava, on myös mainittava seuraavat seikat: ne seuraamukset, jotka aiheutuvat vero-ilmoituksen laiminlyönnistä tai väärän ilmoituksen antamisesta; kuka tai ketkä taksoituslautakunta on valinnut antamaan verovelvollisille ohjeita ilmoitusten antamisessa; missä paikoissa ja minä aikana ilmoituskaavakkeita on verovelvollisten saatavina sekä kenelle paitsi taksoituslautakunnalle tämän lain 1 §:ssä mainitut ilmoitukset voidaan jättää.

17 §.

Joka tahallisesti väärällä ilmoituksella tai muulla vilpillä yrittää pidättää kunnalta puheenalaista veroa, rangaistakoon niinkuin rikoslaissa sanotaan ja olkoon sen ohessa velvollinen suorittamaan kolmin kertaisena sen veromäärän, jota hän yritti pidättää.

Jos havaitaan, että väärä tai epätäydellinen ilmoitus tahi mainitsematta jättäminen on tapahtunut ilman tahallista veronkavallustarkoitusta, älköön olko edellisessä momentissa mainittua seuraamusta.

Verovelvollinen joka, ennenkuin hänet on ilmoitettu syytteeseen pantavaksi, asianomaisessa paikassa oikaisee tahi täydentää ilmoitustaan tai ilmoittaa salaamansa tulon ja suorittaa pidätetyn veron, jätetäköön rankaisematta.

18 §.

Jos taksoitus- tai tutkijaulautakunnan jäsen aiheettomasti ilmaisee verovelvolliselta vaadittujen ilmoitusten tai asiakirjain tarkastuksen johdosta tietonsa tulleita, jonkun verovelvollisen ansio-, varallisuus- tai tulosuhteita, rangaistakoon häntä enintään viidensadan markan sakolla tai kahden kuukauden vankeudella.

19 §.

Suomen Kansanvaltuuskunnan asiana on antaa tarkemmat ohjeet tämän lain soveltamisesta.

20 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Suomen Työväen Pääneuvosto:

V. PERTTILÄ.

A. R. LEHTO.

K. TUOMINEN.

Suomen Kansanvaltuuskunta on Sisäasiain Osaston esittelyssä tänään päättänyt julaista edellä olevan lain, jonka Työväen Pääneuvosto Kansanvaltuuskunnan esityksestä on hyväksynyt ja vahvistanut. Samalla on Kansanvaltuuskunta määrännyt lain heti voimaan astumaan. Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osasto:

Valtuutettu EERO HAAPALAINEN.

L a k i

asunto- ja liikehuoneverosta kaupungissa.

Annettu Helsingissä, 7 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaupunkikunnassa on, kansalaisoikeuteen katsomatta jokaisen, jonka asuttavana on kaksi huonetta ja keittiön käsittävä tai sitä suurempi huoneisto, suoritettava erityinen asuntovero kunnalle.

2 §.

Asuntoveroa kannetaan seuraava määrä:

2 huonetta ja keittiön käsittävästä huoneistosta	5 %
3 " " " " " "	7 „
4 " " " " " "	10 „
5 " " " " " "	15 „
6 " " " " " " ja sitä suuremmista	20 „

huoneiston todellisesta tai arvioidusta vuokrasta.

Jos epäilystä syntyy siitä, mihin luokkaan huoneisto on kuuluva, määrättäköön se tulisijojen luvun mukaan.

Kauppa-, konttori- tai muusta liikehuoneistosta kannettakoon samoin, liikkeen tai huoneiston suuruuteen ja laatuun katsomatta, 10 % huoneiston todellisesta tai arvioidusta vuokrasta.

Verovelvollinen on huoneiston haltija tai vuokraaja.

3 §.

Hotellissa, matkustajakodissa ja pensionaatissa kannettakoon myös siinä asuvilta kunnan hyväksi veroa 10 % huoneen tai huoneiston päivä-, viikko- tai kuukausivuokrasta.

4 §.

Kunnan hallinnon asettaman erityisen kolmijäsenisen lautakunnan asiana on arvioida se vuokra, joka olisi maksettava omistajan asuttavana olevasta huoneistosta.

Samalla tavalla on arvioitava myöskin palkkaetuihin kuuluvan huoneiston ja osakeyhtiön tai yhdistyksen osakkaan hallinnossa olevan huoneiston vuokra, siihen katsomatta, maksetaanko huoneistosta vuokraa vai ei.

Arvioiminen voi tapahtua, lautakunnan harkinnan mukaan, myöskin talonmistajan, isännöitsijän, talonmiehen tai erittäin asetetun toimihenkilön ilmoitusten perusteella.

5 §.

Ylläsäädetyt verot, ei kuitenkaan 3 §:ssä mainittua, voi kaupungin hallinto määrätä kannettavaksi maaliskuun alusta 1918 alkaen.

6 §.

Ellei kaupungin hallinto toisin määrää, on talonomistajan tai isännöitsijän tässä laissa säädettyt verot kannettava ja viimeistään kunkin kuukauden 10:tenä päivänä kaupungin rahatoimikonttoriin tilitettävä. 3 §:ssä säädetyn veron kantakoon ja edellä säädetyn ajan kuluessa tilitäköön laitoksen omistaja tai hoitaja.

Verovelvollinen on kuitenkin oikeutettu, jos kaupungin hallinto sen sallii, suorittamaan veron suoraan rahatoimikonttoriin joko kuukausittain tai pitemmältä ajalta kerrallaan.

7 §.

Se, jonka tehtävänä veronkantaminen joko lain tai kaupungin hallinnon määräyksen perusteella on, on omalla omaisuudellaan vastuussa siitä veromäärästä, jonka hän joko tahallaan tai laiminlyömisestä kautta jättää kantamatta.

8 §.

Verovelvollinen, joka yrittää kiertää tämän lain säännöksiä, kieltäytyy niitä noudattamasta tai tahallisesti vaikeuttaa lain täytäntöönpanoa, saatettakoon edesvastuuseen sekä on velvollinen suorittamaan veron kaksinkertaisena.

9 §.

Tämä laki, jonka täytäntöönpanosta lähemmät määräykset antaa kaupungin hallinto, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 7 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.
YRJÖ SIROLA.
EERO HAAPALAINEN.
ADOLF TAIMI.
LAURI LETONMÄKI.
ANTTI KIVIRANTA.
O. W. KUUSINEN.
EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.
J. H. LUMIVUOKKO.
EVERT ELORANTA.
O. TOKOI.
KONSTANTIN LINDQVIST.
EMIL ELO.
MATTI TURKIA.

Väliaikainen laki

kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunnista.

Annettu Helsingissä, 4 päivänä maaliskuuta 1918.

Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään:

1 §.

Toimittamaan kunnallistaksoitusta vuoden 1917 tuloista on maalais- ja kaupunkikunnan kunnallisjärjestö tai sitä edustava laitos oikeutettu valitsemaan taksoituslautakunnan, jollei sellaista jo ole olemassa tai jos jo valittu ei ole ryhtynyt tehtäväänsä tahi jos se vastavallankumouksellisen kokoonpanonsa vuoksi ei tyydytä työväestöä.

2 §.

Taksoituslautakuntaan valitaan niin monta jäsentä kuin siinä oli vuonna 1917.

3 §.

Ratkaisemaan valituksia toimitetun taksoituksen johdosta valitaan kussakin maalais- ja kaupunkikunnassa tutkijalautakunta, johon kuuluu 9 tai 12 tahi 15 jäsentä ja jonka jäsenistä kunnallisjärjestö tai sitä edustava laitos valitsee kaksi kolmannelta ja taksoituslautakunta keskuudestaan yhden kolmanneksen.

Tutkijalautakunnan tehtävänä on lopullisesti määrätä, kuinka monta veroäyriä kullekin on asetettava.

4 §.

Taksoitus- ja tutkijalautakunnat ryhtykööt toimeensa heti kun ne on valittu.

5 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Työväen Pääneuvoston puolesta:

V PERTTILÄ.

Väinö Jokinen.

Suomen Kansanvaltuuskunta on Sisäasiain Osaston esittelyssä tänään päättänyt julaista edellä olevan väliaikaisen lain, jonka Työväen Pääneuvosto Kansanvaltuuskunnan esityksestä on hyväksynyt ja vahvistanut. Samalla on Kansanvaltuuskunta määrännyt lain heti voimaan astumaan.

Helsingissä, 7 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osasto:

Valtuutettu Eero Haapalainen.

Ennen kuin kirkonvaltuusto on päättänyt, on kirkonvaltuusto
 pidettävä kirkonvaltuuston kokouksessa, johon kirkonvaltuuston
 puolesta kirkonvaltuuston puolesta on läsnä kirkonvaltuuston
 puolesta kirkonvaltuuston puolesta on läsnä kirkonvaltuuston
 puolesta kirkonvaltuuston puolesta on läsnä kirkonvaltuuston

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 1918.

Kirkonvaltuuston puolesta kirkonvaltuuston puolesta on läsnä kirkonvaltuuston

Valtuutettu Eero Ilmarinen.

N:o 25, 1 1/2 arkkia, annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys perunain takavarikoimisesta.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys

perunain takavarikoimisesta.

Annettu Helsingissä, 8 p:nä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä määrätään täten, että kaikki maassa löytyvät perunavarastot ovat julistetut tästä päivästä alkaen valtiolle takavarikoiduiksi.

Takavarikkoon otetuista perunoista jätetään jokaiselle ruokakunnalle, joka harjoittaa perunoiden viljelystä, tarpeellinen määrä siemenperunoita.

Kulutusta varten saa jokainen henkilö yhden litran perunoita päivässä. Kulutuskausi kestää heinäkuun 20 päivään 1918.

Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOI.

ASETUSKOKOELMA

Siisälyys:

Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

perustettu kansanvaltuuskunta

perustettu kansanvaltuuskunta

N:o 26, 1/4, arkkia. Annettu Helsingissä, 13 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

kaikki maassa olevat perustukset, jotka ovat olleet

ASETUSKOKOELMA.

Sisälllys:

- Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös syömäviljan käytöstä.
» 3. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös perunain ja muiden juurikasvien käytöstä.
» 4. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös karjanrehun takavarikoimisesta.
-

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

syömäviljan käytöstä.

Annettu Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Sen johdosta, että aikaisemmin annettuja määräyksiä yhä yritetään kiertää ja omavaraistalouksien nimellä kulkevat saavat itselleen suurempia elämisen mahdollisuuksia kuin kortilla eläjät, määrätään täten:

Kaikki omavaraistaloudet lopetetaan huhtikuun 1 päivästä lähtien.

Omavaraistalouksien hallussa olleet elintarpeet otetaan elintarvelautakuntien haltuun samalla kertaa kuin elintarvekortit annetaan, ja tulevat he siitä lähtien yleisten, korttijärjestelmää koskevien määräysten alaisiksi ja jätetään heille sen verran kuin yleinen korttijärjestelmään perustuva jako sillä kertaa edellyttää.

Kaikki ruisvilja, olkoon mitä laatua tahansa, myöskin ensi syksyn rukiin siemen, julistetaan takavarikkoon otetuksi, ja on paikallisten elintarvelautakuntien otettava se haltuunsa.

Koska siitä huolimatta, että Kansanvaltuuskunnan elintarveosasto on määrännyt kaikki viljan puitavaksi, vielä löytyy puimatonta

viljaa, käsketään kaikkia elintarvelautakuntia toimittamaan viljan puinti alueellaan huhtikuun 1 päivään mennessä ja ottamaan puitu vilja haltuunsa.

Elintarvelautakuntien on tämän päätöksen mukaan haltuunsa saamansa viljan määrästä ja laadusta tehtävä ilmoitus Elintarvehallitukselle viimeistään huhtikuun 5 päivänä.

Elintarpeiden vähyyden vuoksi määrätään, että leipäannoksia on kaikkialla pienennettävä neljäsosalla tämän kuun 31 päivästä alkaen. Tämän mukaan jaetaan kutakin leipäkuponkia vastaan 50 gr. pehmeätä leipää, 30 gr. kovaa leipää, 35 gr. jauhoja tahi ryynejä.

Kunkin elintarvelautakunnan on huolehdittava, että ylempänä olevia määräyksiä tarkoin noudatetaan, ja saatettava rikkojat syytteeseen vallankumousoikeudessa.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOL.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

perunain ja muiden juurikasvien käytöstä.

Annettu Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Kaikkia, joilla on perunoita, lanttuja tai nauriita käsketään ilmoittamaan varastojensa suuruus paikalliselle elintarvelautakunnalle kulu-
van kuun 27 päivään mennessä uhalla, että ne muuten kaikki julistetaan ilman korvausta valtiolle menetetyksi, ja on elintarvelautakuntien siinä tapauksessa otettava ne heti haltuunsa.

Ilmoituksista on elintarvelautakuntain tehtävä yhteenveto ja lähetettävä se Elintarvehallitukselle viimeistään ensi huhtikuun 1 päivänä.

Ilmoitetuista varastoista on, Kansanvaltuuskunnan ennen tekemän päätöksen mukaan, tavaranomistajalla oikeus pitää siemen ja 1 hehto henkeä kohti. Ylijäämä on luovutettava paikallisen elintarvelautakunnan käytettäväksi säädetystä rajahinnasta.

Elintarvelautakuntain on velvottava, että tätä määräystä noudatetaan, ja saatettava rikkojat heti syytteeseen vallankumousoikeudessa.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOI.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

karjanrehun takavarikoimisesta.

Annettu Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Kaikki karjanrehu, olkoonpa mitä laatua tahansa, on tästä alkaen määrätty takavarikkoon otetuksi.

Jokaisen, joka omistaa heiniä, korsi- tai väkirehuja, on siitä tehtävä ilmoitus oman paikkakuntansa elintarvelautakunnalle tämän kuun 27 päivään mennessä.

Tällaista ilmoitusta tulee seurata tarkka luettelo rehujen laadusta ja määrästä sekä ruokittavain eläinten lukumäärästä ja laadusta.

Ilmoituksessa on vielä erikseen mainittava kunkin nautaeläimen tuottama keskimääräinen päivittäinen maitomäärä.

Elintarvelautakunnan on tarkistettava tehtyjen ilmoitusten todenperäisyys sekä lähetettävä niistä yhteenveto Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osastolle ennen huhtikuun 3 päivää.

Karjanruokinnassa on kuluvan kuun 25 päivästä alkaen noudatettava seuraavia perusteita:

Kulutusta varten saa jokaiselle kotieläinten omistajalle varata kutakin eläintä varten päivittäin seuraavan määrän rehuja:

	Heiniä ja kuitua vatsa- ja väkirehuja.	Pahnoja (kauran ja ohran).	Painorehu.	Olkia (rukiin ja vehnän).	Akanoita.	Juurikasveja (rehujuurikkaita ja turpeita).	Kaurjoja.	Rehukakkuja.
	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.
Hevoset	7	5	—	2	—	—	1/2	—
Varsat (1 vuotta nuoremmat)	3	3	—	3	—	—	1/4	—
Lehmät	3	2	1	2	1/2	2	1/4	1/4
Vasikat (1 vuotta nuoremmat)	2	2	—	3	—	—	—	1/4
Lampaat	2	1	—	—	—	—	—	—

Koska karjanrehuja ei aina voi jakaa edellämainitun taulukon edellyttämällä tavalla, niin tulisi puuttuva laatu korvata toisella, mikäli ei voida siirtojen avulla tasoitusta aikaan saada. Puuttuvaa laatua toisella korvattaessa olisi noudatettava seuraavaa suhdetta:

1 kg. peltöheiniä ja kuivia väkirehuja vastaa	$1\frac{1}{4}$ kg. niittyheiniä,
1 » kuivia väkirehuja vastaa	$1\frac{3}{4}$ » kauran ja ohran pahnoja,
1 » » » »	3 » painorehuja,
1 » » » »	$2\frac{1}{2}$ » rukiin olkia,
1 » » » »	$1\frac{1}{4}$ » kauran ja ohran ruumenia,
1 » » » »	4 » rehujuurikkaita ja turnipsia,
1 » peltöheiniä ja kuivia väkirehuja vastaa	$\frac{1}{2}$ » kauroja,
1 » kuivia väkirehuja vastaa	$\frac{4}{5}$ » rehukakkuja.

Karjan omistaja, joka laiminlyö edellä määrättyjen ilmoitusten tekemisen tai salaa rehuvarastonsa taikka tahallaan koettaa johtaa elintarvelautakuntaa harhaan, tullaan asettamaan syytteeseen vallankumousoikeudessa ja asetetaan hänen karjataloutensa valvonnan alaiseksi.

Huhtikuun 3 päivän jälkeen löytyvät rehuvarastot, joita ei määrättyssä järjestyksessä ole ilmoitettu, julistetaan valtiolle menetetyksi ilman korvausta.

Elintarvelautakuntain on valvottava, että tätä määräystä ehdottomasti noudatetaan.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOI.

Koska kirjainkoko ei ole vielä täysin yhtenäinen, on oltava
 huomioon otettava, että tällaisissa tapauksissa kirjainkoko on
 ollut siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.

1. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 2. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 3. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 4. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 5. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 6. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 7. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 8. Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.

Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 № 29, 3/4, arkkia, annettu Helsingissä, 22 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.
 Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.
 Kirjainkoko on ollut, ja siinä, jossa se on ollut, ja siinä, jossa se on ollut.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

Välillä 2. T. 1001

7/50

1918

SUOMEN

N:o 30

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

1. Laki väliaikaisesta vuokratulon verotuksesta kaupungissa.
-
-

L a k i

wäliaikaisesta vuokratulon verotuksesta kaupungissa.

Annettu Helsingissä, 21 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaupunkikunnassa on jokaisen kiinteimistön omistajan suoritettava erityistä vuokratulon veroa kunnalle.

2 §.

Vuokratulon veroa suoritetaan maaliskuun alusta 1918 alkaen 10 % kiinteimistön vuokratuloista.

3 §.

Tämän veron suorittakoon kiinteimistön omistaja kuukausittain.

4 §.

Verovelvollinen, joka yrittää kiertää tämän lain määräyksiä, kiellettyy niitä noudattamasta tahi tahallisesti vaikeuttaa lain täytäntöönpanoa, saatettakoon edesvastuuseen sekä on velvollinen suorittamaan lyhyemmältä tai pitemmältä ajalta veron kaksinkertaisena. Kaupungin

hallinto voi tällaisessa tapauksessa myös asettaa erityiset vuokrankantajat ja kieltää vuokrien maksun kenellekään muulle.

5 §.

Tämän veron johdosta ei kiinteistön omistaja ole oikeutettu vuokralaisen maksettavaa vuokraa korottamaan.

6 §.

Tämä laki, jonka täytäntöönpanosta lähemmät määräykset antaa kaupungin hallinto, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 21 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

M. A. AIROLA.

HANNA KARHINEN.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

HILJA PÄRSSINEN.

J. O. ARJANNE.

MATTI TURKIA.

№ 30, 1/4 arkkia, annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Sopimus Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä.

Sopimus

Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä.

Päätetty Pietarissa, (16 päivänä helmikuuta) 1 päivänä maaliskuuta 1918.

Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan Kansankomisaarien Neuvosto ja Suomen Sosialistisen Työväentasavallan Kansanvaltuuskunta ovat näiden vapaitten tasavaltain ystävyyden ja veljeyden lujittamiseksi tehneet seuraavan sopimuksen.

1 §.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta luovuttaa riippumattomalle Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle kaiken Venäjän Tasavallan tai Venäjän valtiolaitosten omistaman tai hallinnassaan pitämän, entisen Suomen Suuriruhtinaanmaan alueen rajain sisällä sijaitsevan kiinteän omaisuuden, kuten maaomaisuuden, vesialueet, kaupungeissa olevat tontit, rakennukset, tehtaat ja teollisuuslaitokset, kuin myös lenätinlaitokset, rautatiet, linnoitukset, majakat, loistot ja reimarit.

2 §.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta puolestaan luovuttaa Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle kaiken Suomen valtion tai Suomen valtiolaitosten omistaman tai hallinnassaan pitämän, Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan alueen rajain sisällä sijaitsevan kiin-

teän omaisuuden, kuten maaomaisuuden, vesialueet, kaupungeissa olevat tontit, rakennukset, tehtaat ja teollisuuslaitokset, kuin myös rautatiet, majakat, loistot ja reimarit.

3 §.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta ilmoittaa suostuvansa ostamaan muutakin kuin tämän sopimuksen 1 §:ssä tarkoitettua Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle kuuluvaa ja entisen Suomen Suuriruhtinaanmaan alueen rajain sisällä sijaitsevaa omaisuutta, ja nauttii Suomen Sosialistinen Työväentasavalta sellaiseen omaisuuteen nähden etuosto-oikeutta, mikäli se ei loukkaa Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan etuja.

4 §.

Yllämainitusta Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle luovutettavasta omaisuudesta luetaan pois se, joka, Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean päätöksellä, välittömästi luovutetaan työväen järjestöille.

5 §.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta luovuttaa Suomen kauppalaivaston kansallistuttamisen edistämiseksi Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle kaikki Suomen valtiolle, kunnille tai yksityisille kuuluneet, Venäjän hallituksen ennen sotaa tai sodan aikana rekviroidut laivat niiden nykyisessä kunnossa. Samaten on luovutettava kaikki muukin rekviroitu omaisuus, mikäli se tätä sopimusta päätettäessä on entisen Suomen Suuriruhtinaanmaan alueen rajain sisällä.

6 §.

Edelläolevain pykäläin määräykset eivät koske niitä kiinteistöjä, jotka Suomen Sosialistisen Työväentasavallan alueella ovat Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle ja Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan alueella Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle välttämättömät diplomaattisten, konsuli- ja kauppaviranomaisten virastoja

ja henkilökuntaa, kuin myös sivistys- ja valistuslaitoksia sekä parantoloita varten.

7 §.

Korvauksen suuruuden tämän sopimuksen 1, 2, 3 ja 4 §:n mukaan omaisuutta luovutettaessa määrittelee erityinen Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitea.

Näistä luovutuksista johtuneista maksuista, jotka suoritetaan Suomen asioita varten asetetun venäläisen likvidatsioonikomitean vaatimuksesta, pidetään eri tili, joka päätetään lopullisessa tilien selvityksessä.

8 §.

Venäjän valtion ja valtiolaitosten saatavat Suomen valtiolta ja valtiolaitoksilta sekä päinvastoin, samoin kuin myös Venäjän Suomen Pankin välityksellä ottamat lyhytaikaiset velkasitoumukset tunnustetaan molempien Sosialististen tasavaltain hallitusten puolelta voimassa oleviksi, ja niiden kuolelustapaa, riippumatta 7 §:n mukaisesti suoritettavista maksuista, tulee valmistelemaan erikoinen Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean alainen yhteinen finanssikomitea.

9 §.

Tämän sopimuksen tekijät takaavat molemminpuolisesti Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain kauppa-aluksille kaikiksi ajoiksi vapaan ja esteettömän pääsyn kaikkiin meri-, järvi- ja jokisatamiin, ankkuripaikkoihin ja kanaviin sekä myöntävät mainituille aluksille vapaan ja esteettömän tavaran lastaus- ja purkamisoikeuden sekä luotsilaitoksen käytön. Yllämainitun vapaan käytön teknilliset ehdot määrätään eri sopimuksilla.

10 §.

Venäjän ja Suomen rautateitten välille järjestetään pysyväinen ja suoranainen yhdysliikenne ilman matkustajain siirtoa ja tavarain uudesta lastausta.

11 §.

Ehdot, joilla Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta saa Suomen Sosialistisen Työväentasavallan alueella käyttää sähkölennätintä, postia ja maanteitä ja Suomen Sosialistinen Työväentasavalta Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan alueella vastaavia laitoksia, määritellään eri sopimuksilla; jolloin, poikkeuksena tämän sopimuksen 1 §:n yleisistä määräyksistä, huomioon ottaen voimassa olevat kansainväliset tavat ja sopimukset, Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan omaksi jää viideksikymmeneksi vuodeksi, eksterritoriaaioikeudella, kolme Suomen Sosialistisen Työväentasavallan kautta kulkevaa, Pietarin Tukholmaan, Newcastleen ja Fredericiaan yhdistävää lennätinjohtoa (N:o 13, 60 ja 42) sekä yksi yhtäjaksoinen, suora johto linjalla Pietari—Vartoniemi—Aleksandrovska (Muurmanilla), joka johto kulkee Viipurin, Kuopion, Kemin ja Rovaniemen kautta, sekä pidätetään Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle kaikki Tanskalaisen yhtiön kanssa tehdyn sopimuksen mukaiset oikeudet kolmeen kaapeliin, jotka kulkevat suoraan Uudestakaupungista Ruotsiin Ahvenanmaan kautta.

12 §.

Molemmat sopimuksen tekijät asettavat viipymättä Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean alaisen yhteisen komitean laatimaan ehdotusta molempien tasavaltain väliseksi kauppasopimukseksi.

13 §.

Suomalaista alkuperää oleville Venäjän kansalaisille Venäjällä kuin myös venäläistä alkuperää oleville Suomen kansalaisille Suomessa myönnetään samanlaiset oikeudet kuin muillakin vastaavan maan kansalaisilla on.

Suomen kansalaiset Venäjällä, samoin kuin Venäjän kansalaiset Suomessa nauttivat samoja yksityisoikeuksia, kansalaisvapauksia ja kunnallisia oikeuksia kuin vastaavan maan kansalaisilla on.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta myöntää kaikki Venäjän kansalaisille kuuluvat valtiolliset oikeudet Suomen kansalaisille Ve-

näjällä, jotka kuuluvat työväenluokkaan tai talonpoikaisväestöön, joka ei käytä vierasta työvoimaa, mikäli he ansiotyössä ollen asuvat Venäjän alueella.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta puolestaan sitoutuu myöntämään Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan kansalaisille Suomessa mahdollisimman helpot ehdot täysien valtiollisten oikeuksien saamiseen, erityisesti huomioonottaen vakinaista asuinpaikkaa vailla olevan työtätekevän väestön edut.

14 §.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta sitoutuu olemaan millään tavalla estämättä ja lupautuu edistämään Suomen Sosialistisen Työväentasavallan alueelta jo alettua Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan aseellisten maa- ja merisotavoimien sekä maa- ja merisotilasvirastoihin kuuluvien laitosten jatkuvaa poissiirtämistä ja tämän poissiirtämisen pikaista loppuun saattamista.

15 §.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta luovuttaa Suomen Sosialistisen Työväentasavallan täydelliseksi omaisuudeksi alempana määritellyn alueen, jos paikallinen väestö vapaasti kysyttynä ilmaisee siihen suostuvansa.

Venäjän ja Suomen välinen valtakunnan raja kulkee tästedes nykyisellä Venäjän ja Suomen välisellä rajalla olevasta Korvatunturista suorassa linjassa Petsamon joen lähteille, sieltä Petsamon joen itäistä vedenjakajaa pitkin sekä suorassa linjassa Muotkavuonon ja Kalastajaniemen yli, päättyen Jäämeren rannalle Supuskan kohdalla.

17 §:ssä mainitun komitean tulee määritellä erityiset ehdot, jotka takaavat:

- 1) kalastusta ja muita elinkeinoja luovutetulla alueella harjoittavan Venäjän väestön oikeudet;
- 2) Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan esteettömän oikeu-

den vapaaseen kauppa-kauttakulkuun Norjaan ja sieltä takaisin; ja

3) Venäjän ja Norjan välillä solmituista ja voimassa olevista sopimuksista johtuvat oikeudet.

Yllämainitun alueen luovutuksesta johtuvat maksut suoritetaan tämän sopimuksen 7 §:n perusteella.

16 §.

Sopijapuolet asettavat Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean alaisen komitean Venäjän ja Suomen rajojen muutosten tarkkaa määrittelyä varten. Suomen Sosialistinen Työväentasavalta luovuttaa kuitenkin heti Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle täydelliseksi omaisuudeksi Suomenlahden rannalla sijaitsevan Inon linnakkeen alueen ja takaa välttämättömän kauttakulkuyhteyden mainittuun linnakkeeseen.

17 §.

Tämän pääsopimuksen eri määräysten kehittämiseksi valmistetaan molempain sopijapuolten hallitusten asettamassa Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomiteassa ehdotukset yksityiskohtaisiksi sopimuksiksi, jotka Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan ja Suomen Sosialistisen Työväentasavallan hallitukset vahvistavat.

18 §.

Erimielisyydet, joita syntyy yllämainittuja yksityiskohtaisia sopimuksia laadittaessa ja joita johtuu tämän sopimuksen sekä sen perusteella tehtyjen erikoissopimusten tulkinnasta, kuin myös tämän sopimuksen ja erikoissopimusten määräysten rikkomiset, annetaan sovinto-oikeuden ratkaistaviksi, johon puheenjohtajan määrää Ruotsin Sosialidemokraattisen vasemmistopuolueen puoluetoimikunta, ellei myöhemmin toisin sovita.

19 §.

Tämä sopimus astuu lailliseen voimaan heti kun molempien Sosialististen tasavaltain hallitusten valtuutetut ovat sen allekirjoittaneet.

20 §.

Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan ja Suomen Sosialistisen Työväentasavallan hallitusten valtuutetut ovat allekirjoittaneet ja sineteillään vahvistaneet kaksi kappaletta tätä sopimusta venäjän ja suomen kielillä.

Allekirjoitettu Pietarissa (16 p. helmik.) 1 p. maalisk. 1918.

По Уполномочию Совѣта Нар.
Ком.:

Suomen Kansanvaltuuskunnan
valtuuttamina:

Предсѣдатель СНК. В. УЛЬЯ-
НОВ (ЛЕНИН).

EDVARD GYLLING.

(Sinetti.)

П. ПРОШЬЯНЪ.

OSKARI TOKOI.

(Sinetti.)

Л. ТРОЦКІЙ.

І. ДЖУГАШВИЛИ-СТАЛИН.

Управляющій дѣлами Совѣта На-
родныхъ Комиссаровъ
ВЛАД. БОНЧЪ-БРУЕВИЧЪ.

Секретарь Совѣта Н. ГОРБУНОВ.

(Sinetti.)

Договоръ

между Россійской и Финляндской Соціалистическими
Республиками.

Заключенъ въ гор. Петроградѣ (16-го Февр.) 1-го марта 1918 г.

Совѣтъ Народныхъ Комиссаровъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики и Совѣтъ Народныхъ Уполномоченныхъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республики, для укрѣпленія дружбы и братства между упомянутыми свободными республиками, заключили настоящий договоръ.

§ 1.

Россійская Федеративная Совѣтская Республика передаетъ независимой Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ всё принадлежащія Россійской Республикѣ или Россійскимъ государственнымъ учрежденіямъ, какъ по праву собственности, такъ и по праву пользованія, недвижимыя имущества, какъ-то: земли, водныя пространства, городскіе участки, строенія, заводы, фабрики, а равно телеграфныя учрежденія, желѣзныя дороги, крѣпости, маяки, сигнальные огни и вѣхи, — расположенныя въ предѣлахъ территоріи бывшаго Великаго Княжества Финляндскаго.

§ 2.

Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика, со своей стороны, передаетъ Россійской Федеративной Совѣтской Республикѣ всё принадлежащія Финляндской казнѣ или Финляндскимъ государственнымъ учреждениямъ на правахъ собственности или пользованія недвижимыя имущества, какъ-то: земли, водныя пространства, городскіе участки, строенія, заводы, фабрики, а равно и желѣзныя дороги, маяки, сигнальные огни и вѣхи, — расположенныя въ предѣлахъ территоріи Россійской Федеративной Совѣтской Республики.

§ 3.

Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика изъявляет согласіе на приобрѣтеніе и прочаго, не предусмотрѣннаго въ § 1 настоящаго договора имущества, принадлежащаго Россійской Федеративной Совѣтской Республикѣ и находящагося въ предѣлахъ территоріи бывшаго Великаго Княжества Финляндскаго, и пользуется преимущественнымъ правомъ на приобрѣтеніе такового имущества, поскольку это не нарушаетъ интересовъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики.

§ 4.

Изъ вышеуказанныхъ подлежащихъ передачѣ Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ имуществъ исключаются тѣ, кои, по постановленію Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи, передаются непосредственно рабочимъ организаціямъ.

§ 5.

Въ интересахъ содѣйствія націонализаціи Финляндскаго торговаго флота Россійская Федеративная Совѣтская Республика передаетъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ все принадлежащее Финляндской казнѣ, общинамъ или частнымъ лицамъ, реквизируемые русскимъ правительствомъ до войны или во время оной — корабли въ ихъ нынѣшнемъ состояніи. Передачѣ въ равной степени подлежитъ и всякое другое реквизируемое имущество, поскольку оно находится къ моменту заключенія настоящаго договора въ предѣлахъ территоріи бывшаго Великаго Княжества Финляндскаго.

§ 6.

Дѣйствіе предыдущихъ параграфовъ не распространяется на недвижимости, которыя необходимы Россійской Федеративной Совѣтской Республикѣ на территоріи Финляндской Соціалистической Рабочей Республики, и Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ на территоріи Россійской Федеративной Совѣтской Республики для учреждений и лицъ дипломатической, консульской и торговой службъ, а также для культурно-просвѣтительныхъ и лечебныхъ установленій.

§ 7.

Размѣръ вознагражденія за передаваемые, согласно §§ 1, 2, 3 и 4 настоящаго договора, имущества опредѣляется особой Россійско-Финляндской Согласительной Комиссией.

Причитающимся по этимъ передачамъ платежамъ, которые производятся по требованіямъ Россійской ликвидаціонной комиссіи по дѣламъ Финляндіи, ведется особый счетъ, заключаемый при окончательномъ расчетѣ.

§ 8.

Суммы, которыя Финляндскія государственныя учрежденія и Финляндская казна должны Россійскимъ государственнымъ учрежденіямъ и Россійской казнѣ и наоборотъ, а также краткосрочныя обязательства Россіи, заключенныя при посредствѣ Финляндскаго Банка, признаются правительствами обѣихъ Соціалистическихъ республикъ дѣйствительными, и способъ ихъ погашенія, независимо отъ платежей, производимыхъ согласно § 7, будетъ выработанъ специальной смѣшанной Финансовой подкомиссией при Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи.

§ 9.

Договаривающіяся стороны взаимно обезпечиваютъ торговымъ судамъ Россійской и Финляндской Соціалистическихъ Республикъ на всѣ времена свободный безпрепятственный пропускъ во всѣ морскія, озерныя и рѣчныя гавани, якорныя стоянки и каналы и предоставляютъ упомянутымъ судамъ право свободной безпрепятственной погрузки и разгрузки товаровъ и пользованія лопманскими учрежденіями. Технические условія вышеуказаннаго свободного пользованія опредѣляются особыми соглашеніями.

§ 10.

Между Россійскими и Финляндскими желѣзными дорогами устанавливается постоянное прямое безпересадочное и безперегрузочное сообщеніе.

§ 11.

Условія пользованія Россійскою Федеративною Совѣтскою Республикою телеграфомъ, почтой и шосейными дорогами на территоріи Фин-

ляндской Соціалистической Рабочей Республики и, соответственно, — Финляндскою Соціалистическою Рабочею Республикою — на территоріи Россійской Федеративной Совѣтской Республики будутъ опредѣлены особыми соглашениями; при чемъ въ изыятіе изъ общихъ положеній § 1, примѣнительно къ существующимъ международнымъ обычаямъ и соглашениямъ, собственностью Россійской Федеративной Совѣтской Республики на 50 лѣтъ, на правахъ экстерриториальности, остаются три провода (№№ 13, 60 и 42), проходящихъ черезъ территорію Финляндской Соціалистической Рабочей Республики и связывающихъ Петроградъ со Стокгольмомъ, Ньюкестлемъ и Фридеричіею, и одинъ непрерывно — прямой проводъ Петроградъ—Вартоніеми—Александровскъ (Мурманскій), идущій черезъ Выборгъ, Куопіо, Кеми и Рованіеми, а равно сохраняются за Россійской Федеративной Совѣтской Республикой всѣ права по договору съ Датскимъ обществомъ на три кабеля прямого сообщенія отъ Ньюстада со Швеціей черезъ Аландскіе острова.

§ 12.

Обѣ договаривающіяся стороны учреждаютъ немедленно смѣшанную подкомиссію при Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи для составленія проекта торговаго договора между обѣими республиками.

§ 13.

Россійскимъ гражданамъ Финляндскаго происхожденія въ Россіи, а равно и Финляндскимъ гражданамъ Россійскаго происхожденія въ Финляндіи, представляются равныя права съ остальными гражданами соотвѣтствующей страны.

Финляндскіе граждане въ Россіи, а равно Россійскіе граждане въ Финляндіи, пользуются одинаковыми съ гражданами соотвѣтствующей страны частными правами, правами гражданской свободы и общинными правами.

Россійская Федеративная Совѣтская Республика предоставляетъ всѣ политическія права Россійскихъ гражданъ Финляндскимъ гражданамъ въ Россіи, принадлежащимъ къ рабочему классу или къ непользующемуся

чужимъ трудомъ крестьянству, если они проживаютъ на территоріи Россіи для трудовыхъ занятій.

Со своей стороны Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика обязуется предоставить гражданамъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики въ Финляндіи наиболѣе легкія условія для получения полныхъ политическихъ правъ, особенно принимая во вниманіе интересы трудового населенія, неимѣющаго постоянной осѣдности.

§ 14.

Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика обязуется не чинить никакихъ препятствій и общаетъ содѣйствовать продолженію и скорѣйшему окончанію начатой эвакуаціи изъ предѣловъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республики сухопутныхъ и морскихъ вооруженныхъ силъ и учрежденій военнаго и военно-морского вѣдомствъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики.

§ 15.

Россійская Федеративная Совѣтская Республика отчуждаетъ въ полную собственность Финляндской Соціалистической Рабочей Республики нижеопредѣляемую территорію, если на то будетъ изъявлено согласіе свободно опрошеннымъ мѣстнымъ населеніемъ.

Россійско-Финляндскою государственною границею отнынѣ будетъ линія, которая идетъ отъ Корвантунтури, находящейся на теперешней Россійско-Финляндской государственной границѣ, по прямой линіи къ источникамъ рѣки Печенги (Петсамо), оттуда по восточному водораздѣлу рѣки Печенги (Петсамо), черезъ Мотовскій заливъ (Муоткофіордъ) и Рыбачій Носъ по прямой линіи выходитъ на берегъ Ледовитаго Океана у Зубова (Супуски).

Комиссіей, предусмотрѣнной § 17, должны быть опредѣлены особые условія, обезпечивающія: 1) права населенія Россіи, занимающагося въ отчужденной территоріи рыбными и иными промыслами; 2) права Россійской Федеративной Совѣтской Республики на безпрепятственный торговый транзитъ въ Норвегію и обратно и 3) права, вытекающія изъ заключенныхъ и дѣйствующихъ между Россіей и Норвегіей договоровъ.

Платежи, вытекающие изъ отчужденія вышеупомянутой территоріи, производится на основаніяхъ, изложенныхъ въ § 7 настоящаго договора.

§ 16.

Договаривающимися сторонами учреждается подкомиссія при Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи въ цѣляхъ точнаго опредѣленія измѣненій Россійско-Финляндской границы. Однако Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика немедленно отчуждаетъ въ полную собственность Россійской Федеративной Совѣтской Республики территорію форта Ино, расположенную на побережьи Финскаго залива, и обезпечиваетъ необходимый транзитъ къ этому форту.

§ 17.

Въ развитіе постановленій сего основнаго договора будутъ выработаны согласительною комиссіею, учреждаемою правительствами обѣихъ договаривающихся сторонъ, проекты подробныхъ соглашеній, которыя подлежатъ утвержденію правительствъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики и Финляндской Соціалистической Рабочей Республики.

§ 18.

Разногласія, возникающія при составленіи вышеупомянутыхъ подробныхъ соглашеній и при толкованіи настоящаго договора и заключенныхъ въ его развитіе подробныхъ соглашеній, а равно и случаи нарушенія статей договора и соглашеній — передаются на разрѣшеніе третейскаго суда, председатель коего назначается правленіемъ Шведской лѣвой соціалъ-демократической партіи, если позже не будетъ условлено иначе.

§ 19.

Настоящій договоръ вступаетъ въ законную силу съ момента его подписанія Уполномоченными правительствами обѣихъ Соціалистическихъ Республикъ.

§ 20.

Уполномоченные правительствъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики и Финляндской Соціалистической Рабочей Республики подписали и скрѣпили своими печатами два экземпляра договора на русскомъ и финскомъ языкахъ.

Подписанъ въ гор. Петроградѣ (16-го февр.) 1-го марта 1918 г.

По Уполномочию Совѣта Нар.
Ком.:

Suomen Kansanvaltuuskunnan
valtuuttamina:

Предсѣдатель СНК. В. УЛЬЯ-
НОВ (ЛЕНИН).

EDVARD GYLLING.
(Печать).

П. ПРОШЬЯНЪ.

OSKARI TOKOI.
(Печать).

Л. ТРОЦКІЙ.

І. ДЖУГАШВИЛИ-СТАЛИН.

Управляющій дѣлами Совѣта На-
родныхъ Комиссаровъ
ВЛАД. БОНЧЪ-БРУЕВИЧЪ.

Секретарь Совѣта Н. ГОРБУНОВ.
(Печать).

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Työväen Pääneuvoston päätös Suomen Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja toiminnasta.

Työväen Pääneuvoston päätös

Suomen Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja toiminnasta.

Tehty Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Työväen Pääneuvosto on käsitellyt kysymystä Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja sen töitten järjestelystä. Päätöksensä ilmoittaa Pääneuvosto täten, että se hyväksyy Kansanvaltuuskunnan tähänastisen toiminnan ja antaa sille tunnustuksensa. Pääasiassa hyväksyen myöskin Kansanvaltuuskunnan tähänastisen kokoonpanon on Pääneuvosto päättänyt, että Kansanvaltuuskunnan kokoonpanoa on vahvistettava, mutta että siinä muuten on tehtävä vain sen suuntaiset järjestelyt, että a) siviiliasiaihin hallinto erotetaan sota-asiaihin hallinnosta muodostamalla tähänastisesta Sisäasiain Osastosta kaksi osastoa, Sisäasiain Osaston ja Sota-asiaihin Osaston; b) tähänastiset Liikenneasiain Osasto ja Posti- ja Tiedotusasiain Osasto lakkautetaan; ja c) edellisessä kohdassa mainittujen osastojen ja Työasiain Osaston tilalle muodostetaan Sosiaalisiin Osasto, Työasiain Osasto ja Liikenneasiain Osasto.

Edellä esitettyjä seikkoja huomioon ottaen on Pääneuvosto hyväksynyt seuraavat toverit valtuutettuina Suomen Kansanvaltuuskuntaan kuulumaan ja sen eri osastoja hoitamaan:

Valtuuskunnan puheenjohtaja: toveri Kullervo Manner;

Ulkoasiain valtuutettu: toveri Yrjö Sirola;

Sota-asiain valtuutetut: toverit Eero Haapalainen ja Adolf Taimi;
Oikeusasiain valtuutetut: toverit Lauri Letonmäki ja Antti Kiviranta;

Valistusasiain valtuutettu: toveri O. V. Kuusinen;

Raha-asiain valtuutetut: toverit Edvard Gylling ja Jalo Kohonen;

Työasiain valtuutettu: toveri J. H. Lumivuokko;

Maatalousasiain valtuutettu: toveri Evert Eloranta;

Elintarveasiain valtuutettu: toveri Oskari Tokoi;

Liikenneasiain valtuutetut: toverit Konstantin Lindqvist ja Emil Elo;

Sosialiasiain valtuutetut: toverit J. O. Arjanne ja Hilja Pärssinen;

Sisäasiain valtuutetut: toverit M. A. Airola ja Hanna Karhinen;

Prokuraattori: toveri Matti Turkia.

Tämän yhteydessä on Pääneuvosto päättänyt, että prokuraattorin apulaisen, joka hoitaa prokuraattorin tehtäviä hänen estettynä ollessaan, nimittää toimeensa prokuraattorin ehdotuksesta Pääneuvosto.

Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Työväen Pääneuvosto:

V. PERTTILÄ.

A. R. LEHTO.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Laki järjestyksenpidosta.

Laki

järjestyksenpidosta.

Annettu Helsingissä, 26 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Järjestyksenpito on kunnallinen asia, jota on hoidettava paikkakunnan tarpeiden vaatimalla tavalla tämän lain sekä kuntain järjestys- ja talousasioista voimassa olevain säännösten mukaisesti.

2 §.

Järjestyksenpitoa varten on kuhunkin kuntaan asetettava järjestyslautakunta, johon kuuluu vähintään kolme valtuuston valitsemaa jäsentä.

Valtuusto vahvistakoon kunnan järjestysvallalle ohjesäännön, johon on otettava tarpeelliset määräykset järjestyslaitoksen kokoonpanosta ja tehtävästä kuin myöskin siitä järjestyksestä, jossa sen virkailijat ovat toimiinsa otettavat ja niistä erotettavat.

3 §.

Järjestyslaitoksen päällikön viran täyttämistä varten järjestyslautakunta julistaa viran haettavaksi. Ellei järjestyslautakunta katso, että virka on uudestaan haettavaksi julistettava, pankoon hakijoista kolme

ehdolle, jos niin monta on virkaa hakenut. Valtuusto asettaa virkaan jonkun ehdolle pannuista. Valtuuston asiana on myöskin erottaa järjestyspäälikkö.

4 §.

Kaikkien järjestyslaitoksessa palvelevien henkilöiden tulee olla luotettavia ja muutenkin toimeen soveliaita Suomen kansalaisia.

5 §.

Järjestyslaitokset ja niiden palveluksessa toimivat henkilöt ovat velvolliset antamaan toisilleen avustusta virkavelvollisuuksien täyttämässä.

Myöskin on niiden noudatettava tuomioistuimen päätöksiä ja asianomaisten virallisten syyttäjien lakiin perustuvia ohjeita sekä annettava näille ja muille viranomaisille tarpeellista virka-apua.

6 §.

Jos Suomen Punaiseen Kaartiin kuuluva henkilö pidätetään, on siitä viipymättä ilmoitettava asianomaiselle kaartilaisen päällystölle.

7 §.

Jos Punaiseen Kaartiin kuulumaton henkilö kaartin toimesta pidätetään vastavallankumouksellisenä taikka muusta rikoksesta epäiltynä taikka tavattuna, on pidätyksestä viipymättä järjestyslaitokselle ilmoitettava ja pidätetty mahdollisimman pian luovutettava järjestyslaitoksen huostaan.

8 §.

Pidätettyä on järjestyslaitoksessa kohta alustavasti kuulustettava ja kuulustus pikaisesti saatettava loppuun, jolloin pidätetty, ellei hänen syyllisyytensä ole kuulustelussa käynyt vähintään todennäköiseksi, on viipymättä vapautettava.

Jos pidätys on tapahtunut Punaisen Kaartin toimesta on kuitenkin vapaaksipäästämisestä sovittava pidättämisestä määräyksen antaneen Punaisen Kaartin elimen kanssa.

9 §.

Järjestyslaitos ei ole velvollinen luovuttamaan hallussaan olevia pidätettyjä siviilihenkilöitä, ellei luovuttamismääräystä ole antanut laitos tai viranomainen, jonka määräysvallan alainen järjestyslaitos on.

10 §.

Järjestyslaitoksen ylläpitoon on valtion otettava osaa apumaksulla, jonka suuruus on puolet laitoksen kaikista menoista, ellei Suomen Kansanvaltuuskunta harkitse, että valtion osuuden tulee olla suurempi. Tätä varten lähettäköön valtuusto vahvistamansa järjestyslaitoksen vuosi-
rahasäännön sekä ehdotuksen sen mukaan suoritettavain menojen jaosta valtion ja kunnan kesken lääninvaltuuskunnalle, jonka on oman lausuntonsa kera toimitettava asiakirjat Suomen Kansanvaltuuskunnalle.

Valtion apumaksu on kuukausittain tilauksesta suoritettava kunnan kassaan. Lääninkonttorin ja kunnan välinen tilitys kultakin vuodelta on aina seuraavan vuoden helmikuussa toimitettava.

11 §.

Lääninvaltuuskunnan tulee valvoa, että järjestysvalta on tarvetta vastaavalla tavalla järjestetty ja suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti sekä että järjestysasemat kalustoineen ja muine varusteineen ovat hyvässä kunnossa.

Jos syytä muistutukseen ilmaantuu, vaatikoon lääninvaltuuskunta havaitun epäkohdan korjaamista ja, ellei siitä ole apua, ilmoittakoon asian Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osastolle. Sellaisessa tapauksessa voi Sisäasiain Osasto vaadittuaan valtuustolta selityksen, asianhaaran mukaan pidättää kunnalta sille valtiovaroista tulevan apumaksun tai osan siitä, kunnes tarpeellinen oikaisu on toimeenpanttu.

12 §.

Sisäasiain Osasto antaa ne yleiset järjestysvallan toimintaa koskevat määräykset, jotka sen lisäksi, mitä tässä laissa on säädetty, katsotaan tarpeelliseksi.

13 §.

Tämä laki, joka ei koske järjestyksenpitoa sodan aikana taistelualueilla eikä sotatilaan julistetuilla paikkakunnilla, astuu voimaan huhtikuun 1 päivänä 1918, jolloin kaikki tätä ennen annetut, tämän lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset lakkaavat olemasta voimassa.

Helsingissä, 26 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.
YRJÖ SIROLA.
EERO HAAPALAINEN.
ADOLF TAIMI.
M. A. AIROLA.
HANNA KARHINEN.
LAURI LETONMÄKI.
ANTTI KIVIRANTA.
O. W. KUUSINEN.
EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.
J. H. LUMIVUOKKO.
EVERT ELORANTA.
O. TOKOI.
KONSTANTIN LINDQVIST.
EMIL ELO.
HILJA PÄRSSINEN.
J. O. ARJANNE.
MATTI TURKIA.

	N:o	Sivu
Väliaikainen laki kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunnista	25	10
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys perunain takavarikoimisesta	26	1
Laki täytäntöönpanon ja ulosoton väliaikaisesta järjestämisestä	27	1
Laki elävääinkuvain teatterien verottamisesta	„	3
Väliaikainen laki Vallankumousoikeuksien toimivallan laajentamisesta	28	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös syömäviljan käytöstä	29	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös perunain ja muiden juurikasvien käytöstä	„	3
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös karjarehun takavarikoimisesta	„	4
Laki väliaikaisesta vuokratulon verotuksesta kaupungissa	30	1
Sopimus Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä	31	1
Työväen Pääneuvoston päätös Suomen Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja toiminnasta	32	1
Laki järjestyksenpidosta	33	1

LIITE:

Suomen Kansanvaltuuskunnan **ehdotus Suomen valtiosäännöiksi.**

